

Söndagskrönika: Ibland blir det bara för mycket!

Först har vi ett samhälle med låg brottslighet, skötsam arbetande befolkning, basservice och låga skatter. Så ska välfärdssamhället byggas och det kostar multum. Under några årtionden har vi ett fungerande välfärdssamhälle, visserligen med svår bostadsbrist men sjukvård, skola, polis etc. fungerar. Så bygger vi sovjetiskt storskaligt och importerar en sjuhelvetes massa människor som arbetsmarknaden ratar men som måste försörjas med bostäder, sjukvård, skolor, polis etc. Välfärden raderas så sakteliga och eftersom den måste "lagas" så kostar det ännu mera pengar. Skatter och olika statliga avgifter rusar i höjden samtidigt som välfärden rasar i botten. Till slut står vi där med ett skitsamhälle där man varken kan lita på att tågen går, bilen får behålla katalysatorn eller att barnen kan få sina tandhälsa kollad. Unga kriminella skjuter ihjäl varandra och på akuten är väntetiderna ofta tvåsiffriga, räknat i timmar. Det enda som riktigt fungerar är beskattningen. Förresten ... i det växande skuggsamhället är skatter en perifer fråga. Där är det väl bara exploateringen som fungerar.

Jag tillhör ett litet antal människor som haft turen att få behålla förståndet. Vi protesterar genom att peka ut eländet. Istället för att lyssna till oss som identifierar problemen så att de kan åtgärdas kallar journalister och opinionsbildare oss för nazister, rasister och annan lögnaktig skit. De går hellre hem och stryker grannens katt än att publicera något av det vi slår larm om. Yippee, va bra det blev!

Medierna skriver om den berikande invandringen, politiker som Bengt Westerberg säger att 700 000 invandrare går till jobbet varje dag och när en fullkomlig tsunami av invandrare drabbar Sverige så kläcker den socialdemokratiske statsministern ur sig att hans Europa bygger inga murar. Fredrik Reinfeldt och Mona Sahlin har båda visat sitt stora förakt för det svenska, utan att av det skälet bli avsatta. Det är helt jävla cocko, men efterhand har vi som har förståndet i behåll förstått att det är normalt att ledande politiker är idioter. Det enda fotfäste de har är i det egna partiet.

Alla medier skriver om den hemska svenska rasismen och påminner ständigt om alla människors lika värde. Det är rena väckelserörelsen! Nja ... väckelse kanske inte är rätt beteckning. Hjärntvätt? Hyckleri? Godhetsposering?

Det vågar inte fan protestera. Då kan man bli uthängd på fejan. Vänner och släktingar tar avstånd. Mor- och farföräldrar som längtar tillbaka till en svenskare gårdag får inte träffa sina barnbarn. Den som inte håller tand för tunga på firmafesten riskerar att mista jobbet. Hur ska man då klara bolånet och ansvaret för familjen? I synnerhet ligger journalisterna illa till. Slut med spetsiga följdfrågor från journalister i känsliga frågor. Rättning i ledet! Rädslan tar befälet.

Bara modiga Katarina Sandström frågade i SVT:s *Rapport* dåvarande justitieministern Morgan Johansson om det finns ett samband mellan invandringen och alla mord och sprängdåd som de senaste åren drabbat Sverige? (Nej, det frågade hon inte).

Henrik Jönsson lockar många lyssnare med sin genomarbetade och alltid intressanta lördagskrönika på Youtube. Lördagen den 30 april inledde han [en krönika](#) om "klimatreligionen" med:

Om man säger dom saker jag säger så blir man inte populär. Både jag och min familj lever därför sedan flera år tillbaka med skyddad identitet. Detta är beklagligt men gör i mina ögon det än viktigare att diskutera just dessa frågor.

Jag tänker att Henrik Jönsson borde ha ett samhälleligt skydd, men inte som en "outcast" utan som en av regeringens viktigaste rådgivare.

I *Sydsvenskan* läser jag om en lärare i Örebro som ville få sin bil såld. Det var en ganska ny Mercedes och läraren hade ett sjuårigt lån, som kostade honom 3 500 kr i månaden. En romsk man erbjöd sig att hjälpa mannen att sälja bilen till ett visst pris och hämtade den. Efter en tid sa han att bilen hade beslagtogs av polis och att läraren måste registrera bilen på honom så han kunde hämta ut den och sälja den vidare, enligt deras överenskommelse. Det gjorde läraren, varefter den romske mannen for till Sundsvall och sålde bilen till en bilfirma. Han fick 70 000 kr i kontanter plus en billigare bil. Läraren från Örebro fick behålla sitt lån på 3500 kr i månaden. Journalisten i *Sydsvenskan* avslutade med att beklaga att medierna enbart förde fram romer som förtryckta. Han hade ringt upp läraren som för journalisten förklarar att han inte ville vara fördomsfull och dessutom var övertygad om "allas lika värde". (Nej, detta har jag inte läst i *Sydsvenskan* utan det var det en domstolsjurist som berättade för mig).

SVT:s nyhetsprogram *Aktuellt* rapporterar med utgångspunkt i SBC:s statistik att om invandringen fortsätter i samma takt kommer svenskarna år 2053 att vara i minoritet i sitt eget land (nej, den SVT-reporter som försökte redovisa dessa siffror skulle garanterat bli

hindrad av sin redaktionschef. Det är Gunnar Sandelin som redovisar dem i *Riksnyhetssändning* med Richard Sörman, [på Youtube](#)).

Patrick Moore, som är en av Greenpeace grundare, säger att klimatkatastrofen är en ovetenskaplig bluff som går ut på att roffa åt sig pengar. Enligt Moore är nätjättarnas faktagranskare "posörer" utan sakkunskap. De vet inte vad de pratar om. Moore har rätt mycket på fötterna. Han har en doktorsexamen i ekologi och har skrivit boken *Fake invisible Catastrophes and Threats of Doom* (2021) som Bonniers har köpt rättigheterna till och i svensk översättning tänker marknadsföra i alla sina tidningar (Det trodde du väl ändå inte på!). Säkert har Elsa Widding läst honom. Jag ser att hon har blivit politisk vilde efter att inte fått sitt partis stöd när liberalen Mats Persson twittrade (sant):

Widding visar prov på ett kunskapsförakt som inte anstår en riksdagsledamot. Det är allvarligt att ge stöd till konspirationsteorier om klimat, vaccin och Förintelsen. Hon måste nu visa att hon står upp för vetenskap.

Aftonbladets Anders Lindberg skyndade sig att skriva att Elsa Widdings problem inte är ovetenskapligheten utan tvärtom, att hon är sakkunnig i energi- och klimatfrågor. Det är av just den anledningen som hon sitter i Riksdagen men hon klarar inte det politiska finliret. Däremot behärskar hon sakfrågan, vilket tyvärr inte fungerar i dagens klimatreligiösa svenska offentlighet. (Att man kan få läsa något sådant i Aftonbladet, glöm det).

Centerpartiets Muharrem Demirok twittrar:

Vet ni vad jag är riktigt j.vla trött på? Äldre, privilegerade och, dare I say it, vita män. De slänger ut sig påståenden, gissningar och rena osanningar som de hävdar är fakta, sen blir de kränkta när man ifrågasätter eller rent av motbevisar deras "perfekta" tes.

I DN ger ledarskribenten Lisa Magnusson en syrlig kommentar: " Att han inte kan stava till privilegierade, säger det något om Centerpartiets bildningsnivå? Sedan, vill han slippa de äldre vita männen så finns ju länder med en övervägande ung svart befolkning. Varför inte flytta dit, till Nigeria eller kanske Sudan? (Nej, något sådant skrev hon förstås inte).

I Sveriges Radios program *Medierna*, som enligt sin egen programförklaring spanar in i framtidens medielandskap, berättar Martin Wicklin om hur besviken Věra Jourová, vice ordförande för EU-kommissionen, är på Elon Musk därför att han inte gillar EU:s censurkrav. Myndigheterna har infört en regel om "otillåtet yttrande" som är så vag att ingen vet om polisen kommer att knacka på din dörr klockan fyra på morgonen för att du har sagt något

olagligt. Vad som är olagligt bestämmer myndigheterna från fall till fall eller person till person, beroende på de politiska vindarna. Om Musk tillåter yttrandefrihet på Twitter riskerar han att plattformen förbjuds inom EU. Bland de censurerade plattformarna finns också Facebook, Google, Instagram, TikTok, Wikipedia och YouTube. Dansar de sammanlagt 19 företagen inte efter Bryssels pipa riskerar de inte bara ett förbud utan kan också tvingas lämna över upp till 6 procent av sina globala intäkter. Martin Wicklin är mycket upprörd och säger att totalitära regler alltid presenteras som motsatsen till vad de är avsedda att uppnå. Lagen om digitala tjänster marknadsförs således som en strävan att skydda yttrandefriheten. (Nej, det var inte Sveriges Radio och Martin Wicklin som rapporterade detta utan det gjorde Lars Hedegaard på danska [Snaphanen](#)).

Nu ska jag tala om varför jag skrev denna pyttipanna-krönika. När medierna är tysta alternativt vilseleder eller ljuger i viktiga frågor och medborgarna samtidigt på nätet och i alternativa media kan få den information de frågar efter, så blir situationen alltmer ohållbar för medierna. De gräver sin egen grav. Nätet och dess vilda flora av röster tar alltmer över.

Joe Rogan, vars podcast numera ligger på Spotify, jämförde sig nyligen med CNN, det världsomspännande multinationella tv-bolaget med flera dygnetruntsändande nyhetskanaler. Det här är CNN:s huvudkontor i Atlanta:

Joe Rogan har bara en studio men han har fler lyssnare än CNN. En annan av nätets giganter som inte reguljära medier kan hantera är psykologen Jordan Peterson. När han får frågan varför Joe Rogan blivit så stor svarar han precis som det är: "Därför att han inte ljuger och alltid respekterar sina lyssnare".

OK, nätet tar över, då är väl problemet löst? Nej det är det inte. Nätet kan inte ersätta det offentliga samtalet. Ett lands överhet och opinionsbildare måste i en demokrati ha kontakt med väljarna. De måste kunna förklara sina handlingar och åsikter. De måste också få medborgarnas uppfattning förmedlade av journalisterna. Medierna är denna kanal eller med ett modernare ord, det *gränssnitt* som gör att den politiska och opinionsbildande överheten kan stämma av sin politik med medborgarnas åsikter och intressen.

Medierna älskar uttrycket *Speaking truth to power* (Google: 359 miljoner nedslag) men minst lika viktigt är *Speaking truth to public*. När jag googlar, så får jag inga nedslag därför att Google formulerar om det till *Speaking truth to power*. Mina ord finns inte ens för Google. Jag prövar med *Speaking truth to people* och *Speaking truth to citizens*. Detsamma sker, jag hamnar på *Speaking truth to power*.

Tappar medborgarna i ett land förtroendet för medierna därför att dessa tiger, vilseleder och ljuger i viktiga frågor, så tror jag på fullt allvar att staten i det landet inte klarar sig. Sovjet och DDR ljög systematiskt via medierna för medborgarna. Dessa stater finns inte längre, vilket vi ska vara tacksamma för.

Varför censurerar, vilseleder och ljuger medierna i rapporteringen om det egna samhället? Det enda rimliga svaret är att om journalisterna slutade ljuga och luras, om medborgarna serverades en verklighetsnära och hederlig bild av tillståndet i landet, skulle konsekvenserna bli oförutsägbara? Fast man vet förstås att en del huvuden skulle rulla. Men i övrigt, applåder eller gatukravaller? Ingen i makteliten vet och ingen vill heller veta.

Ska det svenska välfärdssamhället, som Sovjet och DDR, hamna på kyrkogården för misslyckade samhällsexperiment? Det är nämligen dit vi är på väg. Nu den riktigt svåra frågan: Ska vi vara tacksamma för det?

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2023/05/06/sondagskronika-ibland-blir-det-bara-for-mycket>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.